

защо ние се движимъ въ една или друга посока, какво ще кажете? Питамъ тогава: какъвъ смисълъ ще има вашия животъ безъ страдания и безъ радости? Сега, това сж методи вжтрѣ въ природата. Всѣко създание природата е опрѣдѣлила съ двѣ граници. Въ чувствения свѣтъ сж страданията и радоститѣ; въ мисловния свѣтъ пакъ имаме двѣ граници: мисълта може да бѣде права, логическа, или неправа, нелогическа. Можемъ да имаме прави мисли и неправи мисли, умни мисли и глупави мисли. Кждѣ се раждатъ глупавитѣ мисли? — Въ тъмнината. А кждѣ се раждатъ умнитѣ мисли? — Въ свѣтлината. Реалността може да се прояви или като тъмнина, или като свѣтина. Тъмнината е пакъ реалностъ, безъ образъ. И свѣтлината, сама по себе си, е проявление на реалността. Когато дойде свѣтлината, ние почваме да мислимъ. Слѣдователно, свѣтлината е само една сила въ свѣта, която дава възможностъ на всичко да расте и да се развива. Тя не е още самата реалностъ. Свѣтлината ние я уподобяваме на знанието, на мъдростта. Това сж философски положения, или положения на живота, съ които вие трѣбва да сте абсолютно запознати. Защо? На този въпросъ азъ отговарямъ: може ли онзи, който работи, да не яде? — Не може. Онзи, който работи, пръвъ трѣбва да опита храната. Храната е за хора, които работятъ въ природата, за тѣхъ е създадена. Слѣдователно, като казвамъ, че трѣбва да имаме извѣстна цѣль въ живота си, това показва, че работа сме извършили. Ако човѣкъ работи въ свѣта и не може да опита плода на своя трудъ, каква полза има самиятъ животъ? — Нѣма никакъвъ смисълъ. Тогава азъ бихъ задалъ въпроса: кой е реалниятъ смисълъ на живота? — Реалниятъ смисълъ на живота е човѣкъ да опита своя плодъ. Този плодъ не е материаленъ. Азъ наричамъ „материално“ всѣконѣщо, което прѣтърпява промѣна. Напримѣръ, снѣгътъ е материално нѣщо. Този снѣгъ се стопява; водата е сжщо нѣщо материално, понеже тя се изпарява; парата, и тя може да се промѣни, и тя може да се разложи на своитѣ съставни елементи. Всички нѣща, които могатъ да се проявяватъ и да изчезватъ, тѣ сж материални. Водата може да сжществува нѣкъдѣ въ пространството, но въ дадения случай, докато е далечъ отъ тебе, тя не те пол-